

Paisatges interiors i exteriors

NATURA URBANA. Mahatma Gandhi deia: «Siguem el canvi que volem arribar a veure en el món». És clar que ho deia des dels punts de vista personal. El canvi comença per un mateix. Si tots fem petits canvis en les nostres actituds, podem arribar a canviar el món. Aquesta frase és també aplicable a les ciutats. Els canvis que s'esdevinguin a l'interior de les ciutats seran els mateixos que podrem veure al país. Els canvis que es produeixen al barri són els que veurem a la ciutat. Un exemple en el cas de la gestió o percepció del entorn periurbà, de l'Anella Verda de Manresa. Els professionals de l'estudi paisatgístic Batlle i Roig han dibuixat la nova plaça de Sant Ignasi estudiant amb detall el verd urbà que l'envoltarà. Un verd que explica la història del camí ignasià i, per això, també, reflecteix el paisatge del rodal de la ciutat. Un canvi a l'interior de la ciutat que pot perfilar els canvis a l'exterior.

Un cinturó verd molt interessant envoltarà la capella del Rapte. Quatre petits amfiteatres que formen part d'una narrativa ecològica que resumeix els paisatges vegetals del camí ignasià: de Lloïola, passant per l'Ebre i Montserrat i acabant a Manresa. El paisatge agrícola de Lloïola es sintetitza amb pereres, brucs, roses híbrides de fairy, cineràries i la gramínia molínia purpúria. De l'Ebre, se'n recrea el bosc de ribera amb àlbers i plantes aromàtiques com l'espígol, el cap d'ase i la sàlvia de tardor. Pel paisatge montserratí, la moixera de guilla, el cirerer d'arboç, la nassella i l'herba de Sant Pelegrí. I finalment, el paisatge manresà representat per xiprers, llentiscles, sanguinyols i coronil·les.

Són paisatges metafòrics amb plantes representatives que difícilment s'acosten a la complexitat i diversitat botànica del original. Però volen reflectir paisatges exteriors de la ciutat. El paisatge manresà de l'espai periurbà s'hauria de reflectir a l'interior de la ciutat o, si més no, el verd interior hauria de projectar el verd dels llocs més emblemàtics de l'Anella Verda. Seria difícil reflectir les zones de secà? I les zones de regadiu en forma d'horts urbans? I les oliveres i els ametllers? Només cal tenir una mica d'imaginació a l'hora de renovar o millorar els parcs interiors de la nostra ciutat. La farem més agradable, més saludable i més lligada a uns espais que sovint desconexem malgrat que siguin accessibles, a pocs minuts del centre.

Inflorescència d'espígol